

Επίκαιρο χειρόγραφο του Θρυλικού Στρατηγού της Ελληνικής Επανάστασης Ιωάννη Μακρυγιάννη (1797-1864), περί πατριωτισμού, και άλλων

«Όταν μου πειράξουν την πατρίδα και τη

θρησκεία μου, θα μιλήσω, θα' νεργήσω κι' ό,τι θέλουν ας μου κάνουν»

Τότε, εκεί που καθόμουν εις το περιβόλι μου και έτρωγα ψωμί, πονώντας από τις πληγές, όπου έλαβα εις τον αγώνα και περισσότερο πονώντας δια τις μέσα πληγές όπου δέχομαι δια τα σημερινά δεινά της Πατρίδος, ήλθαν δύο επιτήδαιοι, άνθρωποι των γραμμάτων, μισομαθείς και άθρησκοι, και μου ζηγώνται έτσι: «Πουλάς Ελλάδα, Μακρυγιάννη».

Εγώ, στην άθλιαν κατάστασίν μου, τους λέγω: «Αδελφοί, με αδικείτε. Ελλάδα δεν πουλάω, νοικοκυραίοι μου. Τέτοιον αγαθόν πολυτίμητον δεν έχω εις τηνπραμάτειαν μου. Μα και να τό' χα, δεν τό' δινα κανενός. Κι' αν πουλιέται Ελλάδα,

δεν αγοράζεται σήμερα, διότι κάνατε τον κόσμο εσείς λογιώτατοι, να μην θέλει να αγοράσει κάτι τέτοιο».

Έφυγαν αυτοί. Κι' έκατσα σε μίαν πέτραν μόνος και έκλαιγα. Μισός άνθρωπος καταστάθηκα από το ντουφέκι του Τούρκου, τσακίστηκα εις τις περιστάσεις του αγώνα και κυνηγιέμαι και σήμερα. Κυνηγιώνται και άλλοι αγωνιστές πολύ καλύτεροί μου, διότι εγώ είμαι ο τελευταίος και ο χειρότερος. Και οι πιο καλύτεροι όλων αφανίστηκαν.

Αυτοί που θυσίασαν αρετή και πατριωτισμόν, για να ειπωθεί ελεύτερη η Ελλάδα κι' εχάθησαν φαμελιές ολωσδιόλου, είπαν να ζητήσουν ένα αποδειχτικόν που να λέγει ότι έτρεξαν κι' αυτοί εις την υπηρεσίαν της Πατρίδος και Τούρκο δεν άφηκαν αντουφέκιγο. [\(περισσότερα...\)](#)